

Jēzus ciešanu stāsts Jāņa evaņģelijā

Teicējs: To sacījis, Jēzus ar saviem mācekļiem aizgāja pāri Kidranas strautam; tur bija dārzs. Tanī viņš un viņa mācekļi iegāja. Bet arī Jūda, viņa nodevējs, zināja šo vietu, jo Jēzus ar saviem mācekļiem tur daudreiz bija bijuši kopā.

Tad nu Jūda, paņēmis kareivju nodaļu un augsto priesteru un farizēju sulaiņus, ierodas tur ar lāpām, lukturiem un ieročiem.

Zinādams visu, kam jānāk pār viņu, Jēzus izgāja tiem pretim un sacīja:

Jēzus: “Ko jūs meklējat?”

Teicējs: Tie atbildēja viņam:

Kareivji: “Jēzu Nacarieti”

Teicējs: Viņš tiem saka:

Jēzus: “Es tas esmu.”

Teicējs: Bet arī viņa nodevējs Jūda stāvēja pie viņiem. Kad nu viņš teica: “Es tas esmu,” tie atkāpās un nokrita pie zemes.

Tad viņš vēlreiz viņus jautāja:

Jēzus: “Ko jūs meklējat?”

Teicējs: Un tie atbildēja:

Kareivji: “Jēzu Nacarieti”

Teicējs: Jēzus atbildēja:

Jēzus: “Es jums esmu sacījis, ka es tas esmu; ja jūs mani meklējat, tad lai šie aiziet!”

Teicējs: Tā piepildījās vārdi, ko viņš bija teicis: “No tiem, ko tu man esi devis, es nevienam neesmu ļāvis iet bojā.”

Tad Sīmanis Pēteris, kam bija zobens, izvilka to, cirta augstā priesterā kalpam un nocirta tam labo ausi. Bet kalpa vārds bija Malchs. Tād Jēzus sacīja Pēterim:

Jēzus: “Bāz zobenu makstīs! Vai tad man nedzert to kausu, ko mans Tēvs man ir nolīcis?”

Teicējs: Pēc tam, kareivji līdz ar virsnieku un jūdu sulaiņiem saņēma Jēzu, sasēja to un aizveda papriekš pie Annas, jo tas bija sievas tēvs Kajafam, tā gada augstajam priesterim.

Bet Kajafa bija tas, kas jūdiem bija devis padomu, ka esot pareizi, ka viens cilvēks mirst, ja to prasa tautas labums. Bet Jēzum sekoja Sīmanis Pēteris un vēl viens māceklis. Šis

māceklis augstajam priesterim bija pazīstams un iegāja līdz ar Jēzu augstā priesterā pilī. Bet Pēteris palika ārpusē pie durvīm stāvēt. Tad otrs māceklis, kas augstajam priesterim bija pazīstams, iznāca ārā, runāja ar durvju sargu un ieveda Pēteri iekšā.

Tad kalpone, kas sargāja durvis, saka Pēterim:

Kalpone: “Vai arī tu nepiederi pie šī cilvēka mācekļiem?”

Teicējs: Bet viņš saka:

Pēteris: “Nepiederu.”

Teicējs: Tur stāvēja kalpi un sulaiņi, kas no oglēm bija sakūruši uguni un sildījās, jo bija auksts; bet arī Pēteris bija nostājies pie viņiem un sildījās. Pa to laiku augstais priesteris vaicāja Jēzum par viņa mācekļiem un par viņa mācību. Jēzus viņam atbildēja:

Jēzus: “Es pilnīgi atklāti esmu runājis pasaules priekšā; es pastāvīgi esmu mācījis sinagogā un templī, kur sanāk visi jūdi, un neko neesmu runājis slepeni. Ko tu mani jautā? Jautā tiem, kas dzirdējuši, ko es uz tiem esmu runājis; tie zina, ko es esmu teicis.”

Teicējs: Kad viņš to bija teicis, viens no sulaiņiem, kas tur stāvēja, Jēzum iesita vaigā, sacīdams:

Sulainis: “Vai tu tā atbildi augstajam priesterim?”

Teicējs: Jēzus viņam atbildēja:

Jēzus: “Ja es nepareizi esmu runājis, tad pierādi, ka tas bija nepareizi; bet ja es esmu runājis pareizi, ko tu mani siti?”

Teicējs: Tad Anna viņu sasietu sūtīja pie augstā priesterā Kajafas. Bet Sīmanis Pēteris stāvēja un sildījās. Tie viņam sacīja:

Citi: “Vai arī tu nepiederi pie viņa mācekļiem?”

Teicējs: Bet viņš liedzās un sacīja:

Pēteris: “Nē.”

Teicējs: Viens no augstā priesterā kalpiem, radnieks tam, kam Pēteris bija nocirtis ausi, vēl saka:

Cits: “Vai es tevi neredzēju pie viņa dārzā?”

Teicējs: Tad Pēteris atkal liedzās; un tūdaļ gailis dziedāja.

No Kajafas tie Jēzu ved uz pārvaldnieka pilī. Bija agrs rīts. Paši tie neiegāja pārvaldnieka pilī, lai neapgānītos, bet varētu ēst Lieldienas jēru. Tad Pilāts iznāca pie tiem ārā un teica:

Pilāts: “Kādu sūdzību jūs ceļat pret šo cilvēku?”

Teicējs: Tie atbildēja viņam:

Kareivji: “Ja viņš nebūtu ļaundaris, mēs viņu nebūtu tev nodevuši.”

Teicējs: Tad Pilāts viņiem sacīja:

Pilāts: “Ņemiet jūs viņu un tiesājiet viņu pēc sava likuma!”

Teicējs: Jūdi viņam sacīja:

Kareivji: “Mums nav tiesības nevienu nonāvēt.”

Teicējs: Tā sāka piepildīties Jēzus vārdi, ko viņš bija teicis zīmējoties uz to, kādā nāvē viņam bija mirt. Tad Pilāts atkal iegāja savā pilī, iesauca Jēzu iekšā un sacīja viņam:

Pilāts: “Vai tu esi jūdu ķēniņš?”

Teicējs: Jēzus atbildēja:

Jēzus: “Vai tu to saki no sevis, jeb vai citi tev par mani stāstījuši?”

Teicējs: Pilāts atbildēja:

Pilāts: “Vai tad es esmu jūds? Tava tauta un augstie priesteri man tevi ir nodevuši. Ko tu esi darījis?”

Teicējs: Jēzus atbildēja:

Jēzus: “Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja mana valstība būtu no šīs pasaules, mani sulaiņi cīnītos par to, lai es nekristu jūdu rokās. Bet nu mana valstība nav no šejienes.”

Teicējs: Tad Pilāts viņam sacīja:

Pilāts: “Tad tu tomēr esi ķēniņš?”

Teicējs: Jēzus atbildēja:

Jēzus: “Tu pareizi saki, es esmu ķēniņš. Tāpēc es esmu dzimis un pasaulē nācis, lai apliecinātu patiesību. Ikviens, kas ir no patiesības, dzird manu balsi.”

Teicējs: Pilāts viņam saka:

Pilāts: “Kas ir patiesība?”

Teicējs: Un to sacījis, viņš atkal izgāja ārā pie jūdiem un saka viņiem:

Pilāts: “Es nekādas vainas pie viņa neatrodu. Bet jums ir paradums, ka es jums Lieldienās vienu atlaižu. Vai jūs gribat, ka es jums atlaižu jūdu ķēniņu?”

Teicējs: Tad viņi atkal brēca:

Pūlis: “Ne šo, bet Barabu!”

Teicējs: Bet Baraba bija laupītājs. Tad Pilāts ņēma Jēzu un lika viņu šaut. Un kareivji, nopinuši vainagu no ērkšķiem, uzlika viņam to galvā un aplika viņam purpura mēteli, nostājās viņa priekšā un sacīja:
Kareivji: “Esi sveicināts, jūdu ķēniņ.”
Teicējs: Un tie viņu sita vaigā. Tad Pilāts atkal izgāja ārā un saka viņiem:
Pilāts: “Redziet, es viņu vedu pie jums ārā, lai jūs zinātu, ka es nekādas vainas pie viņa neatrodu.”
Teicējs: Tad Jēzus iznāca ārā, ērkšķu vaināgā un purpura mētelī. Un Pilāts viņiem saka:
Pilāts: “Redziet, kāds cilvēks!”
Teicējs: Kad nu augstie priesteri un sulaiņi viņu redzēja, tie brēca:
Sulaiņi: “Sit viņu krustā, sit viņu krustā!”
Teicējs: Pilāts viņiem saka:
Pilāts: “Ņemiet jūs viņu un sitiet krustā! Jo es pie viņa vainas neatrodu!”
Teicējs: Jūdi viņam atbildēja:
Pūlis: “Mums ir savs likums, un pēc šī likuma viņam jāmirst, jo viņš sevi darījis par Dieva Dēlu.”
Teicējs: Kad Pilāts šos vārdus dzirdēja, viņš vēl vairāk nobijās, iegāja atkal savā pilī un saka Jēzum:
Pilāts: “No kurienes tu esi?”
Teicējs: Bet Jēzus viņam nedeva nekādu atbildi. Tad Pilāts viņam sacīja:
Pilāts: “Vai tu ar mani nerunā? Vai tu nezini, ka man ir vara tevi atlaist un vara tevi sist krustā?”
Teicējs: Jēzus atbildēja:
Jēzus: “Tev nebūtu nekādas varas pār mani, ja tā tev nebūtu dota no augšienes, tāpēc tam, kas mani tev nodevis, ir lielāks grēks.”
Teicējs: No šī brīža Pilāts meklēja viņu atlaist. Bet jūdi brēca:
Jūdi: “Ja tu viņu atlaidi, tu neesi ķeizara draugs! Katrs, kas pats sevi ceļ par ķēniņu, sacelšas pret ķeizaru!”
Teicējs: Kad Pilāts dzirdēja šos vārdus, viņš Jēzu izveda ārā un pats apsēdas uz soģa krēsla uz laukuma, sauksa akmeņu klāsts,

Sakārtojusi Sarma Eglīte

ebrējiski Gabata. Bija sataisāmā diena priekš Lieldienām, ap sesto stundu. Un viņš saka jūdiem:
Pilāts: “Redziet, jūsu ķēniņš!”
Teicējs: Bet tie brēca:
Pūlis: “Nost, nost ar to! Sit viņu krustā!”
Teicējs: Pilāts viņiem saka:
Pilāts: “Vai lai es jūsu ķēniņu situ krustā?”
Teicējs: Augstie priesteri atbildēja:
Priesteri: “Mums nav neviena ķēniņa kā vien ķeizars!”
Teicējs: Tad viņš to atdeva tiem, lai tie viņu sistu krustā. Tad tie saņēma Jēzu.
Un viņš, savu krustu nesdams, gāja uz tā saucamo pieres vietu, ebrējiski Golgatu. Tur tie viņu sita krustā un kopā ar viņu divus citus katrā pusē vienu, bet vidū Jēzu.
Bet Pilāts lika taisīt uzrakstu un piestiprināt to pie krusta; tur bija rakstīts: “Jēzus Nacarietis, jūdu ķēniņš.” Šo uzrakstu lasīja daudzi jūdi, jo vieta, kur Jēzus bija krustā sists, bija tuvu pie pilsētas; un raksts bija ebrēju, romiešu un grieķu valodā.
Tad jūdu augstie priesteri sacīja Pilātam:
Priesteri: “Neraksti: Jūdu ķēniņš, bet, ka viņš sacījis: Es esmu jūdu ķēniņš.”
Teicējs: Bet Pilāts atbildēja:
Pilāts: “Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis.”
Teicējs: Bet kareiviji, piesituši Jēzu pie krusta, ņēma viņa drēbes un sadalīja tās četrās daļās, katram kareivim pa daļai. Tāpat tie paņēma viņa svārkus. Bet svārki nebija šūti, bet izausti viscaur no viena gabala. Tad tie sacīja cits citam:
Kareivji: “Tos nesadalīsim, bet metīsim par tiem kauliņus, kam tie piederēs.”
Teicējs: Tā piepildījās raksti: “Tie manas drēbes izdalījuši savā starpā un par manu apģērbu metuši kauliņus.” Tā darīja kareivji.
Bet pie Jēzus krusta stāvēja viņa māte, viņa mātes māsa, Marija, Klopas sieva, un Marija Magdalēna. Tad Jēzus, ieraudzījis savu māti un viņai līdzās mācekli stāvam, ko viņš mīlēja, saka mātei:
Jēzus: “Sieva, redzi, tavš dēls!”

Teicējs: Pēc tam viņš saka māceklim:

Jēzus: “Redzi, tava māte!”

Teicējs: No tā brīža māceklis viņu ņēma pie sevis.

Pēc tam, zinādams, ka viss ir pabeigts un lai piepildītu rakstus līdz galam, Jēzus sacīja:

Jēzus: “Man slāpst!”

Teicējs: Tur stāvēja trauks ar etiķi; tie uzsprauda sūkli ar etiķi uz izapa stiebra un to pacēla pie viņa mutes. Etiķi ņēmis, Jēzus sacīja:

Jēzus: “Viss piepildīts!”

Teicējs: Un, galvu nokāris, atdeva garu Dievam.

Bet tā kā bija sataisāma diena, un negribēdami, ka miesas pa sabatu paliktu pie krusta, - jo šī sabatdiena bija sevišķi liela - jūdi lūdza Pilātu, lai viņš tiem liktu satriekt lielus un tos noņemt.

Tad kareivji nāca un satrieca pirmajam lielus, tāpat otram, kas kopā ar viņu bija krustā sists. Bet nonākot līdz Jēzum un redzot, ka viņš ir jau miris, tie viņa lielus nesatrieca. Bet viens no kareivjiem viņam iedūra sānos šķēpu, un tūdaļ iztecēja asinis un ūdens. Un kas to redzējis, tas to ir apliecinājis, un viņa liecība ir patiesa. Un viņš zina, ka viņš runā patiesību, lai arī jūs ticētu. Jo tas notika, lai piepildītos raksti: “Nevienu kaulu viņam nebūs salauzt.” Un cita rakstu vieta atkal saka: “Viņi raudzīsies uz to, ko tie sadūruši.”

Pēc tam Jāzeps no Arimatijas, kas bija Jēzus māceklis, bet tikai slepenībā, tāpēc ka viņš baidījās no jūdiem, lūdza Pilātu, lai tas atļautu noņemt Jēzus miesas; un Pilāts atļāva. Tad viņš nāca un noņēma viņa miesas.

Bet arī Nikodēms nāca, kas kādreiz naktī pie viņa bija nācis, un atnesa svaidāmās zāles, maisījumu no mirrēm un aloes, kādas simts mārciņas. Tad viņi paņēma Jēzus miesas un satina tās autos kopā ar smaržvielām, pēc jūdu bēru paražām.

Bet tanī vietā, kur viņus bija krustā situši, bija dārzš un šinī dārzā jauna kapa vieta, kurā vēl neviens nebija glabāts. Tur tie ielika Jēzu jūdu sataisāmās dienas dēļ, jo kapa vieta bija tuvu.